

[Formanden.]

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom,

forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

og

forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer vedrørende frigørelsesafgift m. v.).

Valgt blev: *Poul Schlüter, Niels Ravn, Stetter, H. C. Toft, Hauch, Niels Andersen, Henry Christensen, Niels Helveg Petersen, Bernhard Baumgaard, Erik Hansen (Ålborg amt), Ove Hansen, Kaj Andresen, Grünbaum, Egon Jensen, Hans Lund, K. Axel Nielsen og Gert Petersen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tilbudspligt.

(Lovforslaget (nr. 239) findes i tillæg A, sp. 4433, fremsættelsen i tidenden sp. 4777).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kaj Andresen: Det kan næppe bestrides, at det mest effektive middel i jordpolitikken til at bekæmpe grundspekulation og fremme rationelle byggemodningsinvesteringer er en offentlig og især kommunal indsats, hvorved kommunerne bliver i stand til at beherske jordubuddet, hvor byudvikling skal finde sted. Vi har ikke mindst i de sidste 5-10 år oplevet en uhyggelig prisstigning på grundene; mens grundprisen for en 20-25 år siden kun udgjorde omkring 10 pct. af anskaffelsessummen for et parcelhus her i hovedstadsområdet, er dens andel i dag vel omkring 30 pct., og dette er endda ikke engang udtryk for, hvad m²-prisen på grundene er steget i den periode.

De, der med en hårdhændet og usaglig

propaganda i 1963 fik nedstemt de i folketinget vedtagne jordlove, har et stort medansvar for denne udvikling, og når regeringen nu fremsætter en række forslag, har i hvert fald to af dens partier noget at råde bod på. Denne gang har regeringen imidlertid en opposition, som ikke agter at anvende tilsvarende propagandametoder over for dens forslag, selv om det kunne være fristende at bringe citater af udtalelser fra dengang, som ville ramme adskilligt i de forslag, vi nu behandler. Men den glæde, der er i himlen over en omvendt synder, vil vi til gengæld tage lidt forskud på her og nu.

Betydningen af en aktiv kommunal jordpolitik kan man se adskillige steder rundt i landet. I en pjece, socialdemokratiet har udsendt om nye muligheder i jordlovgivningen, er som eksempel nævnt en jysk købstad med et ret stærkt stigende befolkningstal. Kommunen ejer jord, så den kan disponere for byens vækst de nærmeste 6-10 år; den har siden april 1966 forøget sit eget areal med 160 pct., og den har lagt et 10 års investeringsprogram med indpasset byggemodning. Grundprisen i denne købstad lå, da pjecen blev skrevet, på 15 kr. pr. m² — dette til sammenligning med de priser, vi kender i hovedstadsområdet. Vil man fremme en udvikling i den retning, må kommunerne sikres mulighed for at erverve de nødvendige arealer til byudviklingen i tide. Det kunne være gjort med den forkøbsret, der var en del af 1963-lovene, men det kan også ske ved en effektiv tilbudspligt, og hvis en lov om tilbudspligt administreres så effektivt, som jeg håber den vil blive det, vil der i praksis være meget ringe forskel på tilbudspligt og forkøbsret.

Mod det foreliggende forslag til en kommunal tilbudspligt har jeg svært ved at øve megen kritik. Jeg må complimentere ministeren for den omhu, hvormed både paragraffer og bemærkninger er skrevet af efter det forslag, som er udarbejdet af den tidligere regerings planlægningsudvalg, og som blot manglede en sidste afpudsning for at kunne være fremsat her i tinget. Forslaget dækker også stort set de tanker, der er nedfældet i førnævnte pjece, som er udsendt til debat i socialdemokratiets partiorganisation.

Jeg tror, at en tilbudspligt af denne art, der generelt hviler på grunde i byzoner,